

Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek
je na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave
Republike Slovenije ter 5. točke 7. člena in 10. člena
Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije –
ZOdl-UPB1 (Uradni list RS, št. 69/04)

odlikoval

Z MEDALJO ZA ZASLUGE

Zveza geodetov Slovenije

**za dolgoletno uspešno delovanje in zasluge za razvoj geodetske
stroke ob 55-letnici delovanja in 50-letnici izdajanja strokovnega
glasila Geodetski vestnik**

Zveza geodetov Slovenije je naslednica Geodetskega društva Ljudske republike Slovenije, ki je bilo ustanovljeno pred 55 leti. Danes prek slovenskih območnih društev združuje več kot 1000 geodetskih strokovnjakov. Delujejo v državni in lokalni upravi, v izobraževalnih ustanovah in na znanstvenoraziskovalnem področju ali opravljajo strokovna dela v gospodarskem sektorju. Njihova navzočnost v vseh institucionalnih oblikah današnje uporabnosti geodezije omogoča izvajanje osnovnega poslanstva Zveze geodetov Slovenije, to je skrb za stalno in vseživljenjsko strokovno izobraževanje in usposabljanje, informiranje strokovne in laične javnosti ter zastopanje interesov civilne družbe doma in v tujini prek sorodnih strokovnih združenj.

Za uresničitev tega poslanstva Zveza geodetov Slovenije že 50 let izdaja znanstveno, strokovno in informativno glasilo **Geodetski vestnik**. Iz sprva zgolj informativnega društvenega glasila je nastala kakovostna znanstvena revija, ki seznanja strokovno javnost doma in po svetu z razvojnimi dosežki stroke na znanstveni in aplikativni ravni. Zveza in revija imata pomembno vlogo pri uveljavljanju novih družbenoekonomskih odnosov v Republiki Sloveniji, saj nenehno skrbita, da se geodetska stroka razvija ob zagotavljanju kakovostnih strokovnih podlag in zbirki podatkov, ki so temelj za načrtovanje in upravljanje prostora ter njegov trajnostni razvoj.

Ljubljana, 25. oktober 2006

Univerza
v Ljubljani

Fakulteta
za gradbeništvo
in geodezijo

Jamova 2
1000 Ljubljana, Slovenija
telefon (01) 47 68 500
faks (01) 42 50 681
fgg@fgg.uni-lj.si

Ljubljana, 6. april 2006

Urad predsednika Republike Slovenije
Erjavčeva 17
1000 Ljubljana

Spoštovani Predsednik Republike Slovenije, gospod dr. Janez Drnovšek!

Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani predlaga, da se za zasluge, dosežene na civilnem področju, ob 55-letnici delovanja in 50-letnici izdajanja strokovnega glasila Geodetski vestnik, odlikuje

z Redom za zasluge

ZVEZA GEODETOV SLOVENIJE

za dolgoletno uspešno delovanje in zasluge za strokovni razvoj geodetske stroke.

Kratka obrazložitev predloga:

Zveza geodetov Slovenije je naslednica Geodetskega društva LRS, ki je bilo ustanovljeno pred 55 leti. Zveza geodetov Slovenije danes v Sloveniji prek območnih društev združuje več kot 1000 geodetskih strokovnjakov. Člani delujejo v okviru državne in lokalne uprave, v izobraževalnih ustanovah ter na znanstvenoraziskovalnem področju ali izvajajo strokovna dela v okviru gospodarskega sektorja. Prisotnost članstva v vseh institucionalnih oblikah današnjega delovanja geodezije omogoča izvajanje osnovnega poslanstva Zveze geodetov Slovenije, to je skrb za stalno in vseživljenjsko strokovno izobraževanje in usposabljanje, informiranje strokovne in laične javnosti ter zastopanje interesov civilne družbe doma in v tujini prek sorodnih strokovnih združenj. Za uresničitev svojega poslanstva Zveza geodetov Slovenije že 50 let izdaja znanstveno, strokovno in informativno glasilo **Geodetski vestnik**. Skozi petdesetletno izhajanje se je revija razvila od informativnega društvenega glasila do kakovostne znanstvene revije, ki seznaja strokovno javnost

doma in po svetu z razvojnimi dosežki stroke, tako na znanstveni kot aplikativni ravni. Zveza in revija imata pomembno vlogo pri uveljavljanju novih družbenoekonomskih odnosov v Republiki Sloveniji, saj nenehno skrbita, da se geodetska stroka razvija v korist njenega delovanja ob zagotavljanju kakovostnih strokovnih podlag in baz podatkov, ki so temelj za načrtovanje in upravljanje s prostorom ter trajnostni razvoj.

Dekan

izr. prof. dr. Bojan MAJES

Prilogi:

- Podrobnejša obrazložitev
- Geodetski vestnik

OBRAZLOŽITEV

predloga za podelitev odlikovanja Republike Slovenije »Red za zasluge« Zvezi geodetov Slovenije ob 55-letnici delovanja in ob 50-letnici izhajanja Geodetskega vestnika.

Zveza geodetov Slovenije je stanovska organizacija slovenskih geodetov, delujoča v okviru civilne iniciative že celih 55 let. Ob ustanovitvi je štela 40 članov, danes pa prek območnih društev geodetov in društva študentov združuje že več kot 1000 geodetskih strokovnjakov, zaposlenih v javnem in zasebnem sektorju. Prav prisotnost članov v praktično vseh institucionalnih oblikah delovanja geodetske stroke omogoča in zagotavlja izvajanje osnovnega poslanstva Zveze geodetov Slovenije, to je skrb za strokovni razvoj, informiranje članov in laične javnosti, prizadevanja za usklajene strokovnih rešitev, povezavo s sorodnimi strokami in zastopanje geodetske civilne sfere v mednarodnih strokovnih združenjih.

Prvi zametki organiziranja geodetskih strokovnjakov pri nas segajo v čas narodnoosvobodilnega boja, ko so se organizirali v skupni organizaciji inženirjev in tehnikov. Geodeti so dejavno sodelovali v geodetski skupini, s čimer so bili ustvarjeni pogoji za razvoj organiziranega delovanja geodetov v vseh krajih, kjer so živeli in delali. Iz teh skupin je bila 3. februarja leta 1947 ustanovljena geodetska sekcija pri Društvu inženirjev in tehnikov Slovenije, leta 1951 se je sekcija osamosvojila z ustanovitvijo Društva geodetskih inženirjev in geometrov Slovenije, leta 1976 pa se je oblikovala v sedanjo Zvezo geodetov Slovenije.

Zveza geodetov Slovenije je prostovoljno nepridobitno združenje geodetskih društev, v katero so zaradi uresničevanja skupnih interesov v geodetski stroki združena geodetska društva, ki delujejo na območju Slovenije, in sicer:

- Dolenjsko geodetsko društvo s sedežem v Novem mestu,
- Društvo geodetov Gorenjske s sedežem v Kranju,
- Društvo geodetov severovzhodne Slovenije s sedežem v Mariboru,

- Ljubljansko geodetsko društvo s sedežem v Ljubljani,
- Celjsko geodetsko društvo s sedežem v Celju,
- Primorsko geodetsko društvo s sedežem v Gorici,
- Društvo študentov geodezije s sedežem v Ljubljani.

Namen delovanja Zveze geodetov Slovenije (ZGS) je uresničevanje skupnih ciljev geodetskih društev, zlasti na področju informiranja, izobraževanja in strokovnega izpopolnjevanja, raziskovalnega dela, moderniziranja geodetske dejavnosti, dajanja in usklajevanja pobud za izdajo novih predpisov, sprejemanja stališč, mnenj in predlogov na geodetskem področju, izdajanja strokovne publikacije, oblikovanja politike financiranja, mednarodnega sodelovanja, oblikovanje zakonskih in drugih predpisov in podobno. S statutom ZGS so določeni njeni osnovni cilji, naloge ter načini njihovega izvajanja.

Osnovne naloge ZGS so zlasti naslednje:

- povezuje geodetska društva v R Sloveniji in prek organov ZGS povezuje in usklajuje njihove interese,
- spremlja in sodeluje pri razvoju geodetske stroke, znanstvenoraziskovalnega dela in pri prenašanju rezultatov raziskav v prakso,
- pomaga geodetskim strokovnjakom pri delu, jih vzpodbuja k stalnemu, vseživljenjskemu izobraževanju in usposabljanju, sodeluje pri oblikovanju najbolj ustreznih načinov izobraževanja in usposabljanja ter jih tudi organizira,
- sodeluje pri oblikovanju sodobne tehnične in zakonske regulative,
- informira o novostih in dosežkih v stroki doma in v tujini,
- skrbi oziroma sodeluje pri objavljanju znanstvenih del v izdajah Geodetskega vestnika in drugih publikacij,
- vzpodbuja in razvija izmenjavo strokovnih informacij in dosežkov s tujino ter se včlanjuje v mednarodna geodetska združenja,
- vzdržuje strokovne in družabne stike s sorodnimi društvi ter organizacijami doma in v tujini, daje pobude in predloge glede mednarodnega sodelovanja, podeljuje priznanja v skladu s tem statutom, skrbi za popularizacijo geodetske stroke ter oblikuje skupna stališča geodetske stroke.

ZGS je tudi članica Mednarodne zveze geodetov (International Federation of Surveyors – FIG), mednarodne nevladne organizacije, ki je bila ustanovljena že leta 1878. FIG je zveza prek sto nacionalnih zvez in drugih geodetskih subjektov in združuje in predstavlja vsa področja geodezije. Njen namen je predvsem zagotavljanje, da se geodetska področja razvijajo in usmerjajo tako, da stroka v čim večji meri izpolnjuje potrebe in zahteve družbe.

Najpomembnejše konkretne dejavnosti ZGS, s katerimi se izpolnjujejo cilji in naloge iz statuta, pa so naslednje:

- letna priprava programa delovanja, ki ga potrjuje skupščina ZGS,
- redno izdajanje Geodetskega vestnika,

- letna organizacija vseslovenskega strokovnega posveta z imenom »geodetski dan«,
- organizacija tematskih posvetov z udeležbo domačih in tujih strokovnjakov,
- organizacija izobraževanj in posvetov na temo sprememb zakonodaje,
- sodelovanje z mednarodnimi strokovnimi organizacijami.

Društvena dejavnost predstavlja temelj delovanja ZGS in zagotavlja stik s članstvom po vsej Sloveniji. To se odraža na združevanju strokovnih in družabnih aktivnosti, kot so: strokovni posveti o aktualnih temah, geodetski tematski večeri, strokovne ekskurzije in ogledi pomembnih inženirskih objektov doma in v tujini. Družabnost pa je med člani društev večinoma povezana s tradicionalnimi planinskimi pohodi in skrbjo za geodetske simbole oziroma pomnike preteklosti (Geometrično središče Slovenije – GEOSS, pomembnejše geodetske točke, ki se nahajajo na naših planinskih vrhovih) pa tudi s športnimi srečanji, ko poleg zavzete tekmovalnosti člani vedno najdejo čas za izmenjavo mnenj.

Zveza geodetov Slovenije v skladu z navedenim poslanstvom in s svojim statutom izdaja znanstveno, strokovno in informativno glasilo Geodetski vestnik. Geodetski vestnik izhaja že od leta 1953, letos pa slavi 50-letnico izhajanja (v letih 1959 ter 1962–1964 glasilo ni izhajalo). Glasilo izhaja štirikrat letno in na več kot 500 straneh objavlja znanstvene, strokovne in poljudnostrokovne prispevke ter informacije. Revija v zadnjih desetih letih dosegla zavidljivo kakovost, tako po strokovni in vsebinski plati kot po izgledu. Mednarodni uredniški odbor Geodetskega vestnika in uredniška ekipa so uveljavili kriterije, ki veljajo za strokovne in znanstvene revije ob spoštovanju normativov za tovrstne periodične izdaje. To je revijo pripeljalo v večje število sekundarnih podatkovnih baz po svetu, mnoge strokovne knjižnice pa želijo v svoj fond vključiti posamezne letnike revije. Vse to uredništvu in ZGS daje potrditev, da strokovna revija uresničuje svoje poslanstvo, to je izobraževanje in informiranje strokovne javnosti. Od letnika 44 dalje je revija dostopna tudi na svetovnem spletu, kar mnogim zainteresiranim strokovnjakom in laikom omogoča, da pridejo do strokovnih člankov, ki jim sicer ne bi bili dosegljivi.

Geodetski vestnik redno in uspešno opravlja zastavljene naloge predvsem po zaslugi posameznih članov ZGS, ki pri urejanju glasila ter pisanju prispevkov sodelujejo. Izdajanje Geodetskega vestnika se zagotavlja iz članarine ZGS in finančnih prispevkov geodetskih institucij, s sofinanciranjem Javne agencije za raziskovalno dejavnost RS ter ob podpori Ministrstva za okolje in prostor Republike Slovenije. Skozi petdesetletno izhajanje se je revija razvila od informativnega društvenega glasila do kakovostne znanstvene revije, ki seznanja strokovno javnost doma in po svetu z razvojnimi dosežki stroke, tako na znanstveni kot aplikativni ravni. Revija ima pomembno vlogo pri uveljavljanju novih družbenoekonomskih odnosov v Republiki Sloveniji, saj nenehno skrbi, da se geodetska stroka razvija in deluje v korist njenega delovanja ob zagotavljanju kakovostnih strokovnih podlag in baz podatkov, ki so temelj za načrtovanje in upravljanje s prostorom ter za trajnostni razvoj. Ob 20-letnici izhajanja je glasilo prejelo jubilejno spominsko plaketo Zveze geodetskih inženirjev in geometrov Jugoslavije. Ob 30-letnici pa je bila Geodetskemu vestniku podeljena plaketa 14. april Zveze inženirjev in tehnikov Jugoslavije. Geodetski vestnik s svojo vsebinsko in oblikovno pestrostjo ter zanimivostjo uspešno izpolnjuje svoje poslanstvo, saj izobražuje in informira slovenske geodete ter širšo strokovno javnost že 50 let.

Zveza geodetov Slovenije s svojim delovanjem kakovostno izpolnjuje svoje poslanstvo, povezuje strokovnjake, obvešča strokovno in širšo javnost. Predlagamo, da se Zvezi geodetov Slovenije ob njeni 55-letnici delovanja in hkrati ob 50-letnici izdajanja Geodetskega vestnika podeli odlikovanje

Red za zasluge.

Zveza geodetov Slovenije uvaja spremembe novosti in se aktivno vključuje v oblikovanje skupne prihodnosti naše države. Povezovanje s tujimi tovrstnimi združenji omogoča hitrejši pretok znanja in izkušenj pri pomembnih strokovnih odločitvah. Dejavno mednarodno sodelovanje in vključevanje v razreševanje aktualnih strokovnih problemov v družbi pa pripomore, da članstvo v različnih sredinah razvija take strokovne rešitve, ki bodo pripomogle k hitrejšemu in humanejšemu razvoju slovenske družbe ob sprotne reševanju okoljskih, prostorskih in ekonomskih problemov. Predlagatelj je mnenja, da si ta stanovska organizacija ob tako visokem jubileju neprekinjenega delovanja zasluži priznanje. Kljub uspešnemu uresničevanju svojega poslanstva niti revija in ne zveza doslej za svoje delovanje nista bili odlikovani.

PODELITEV ODLIKOVANJA PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE ZVEZI GEODETOV SLOVENIJE V SLIKI IN BESEDI

Jurij Režek

Kljub temu, da smo bili seznanjeni, da je spomladi letos dekan Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, izr. prof. dr. Bojan Majes, posredoval predlog za podelitev državnega odlikovanja Zvezi geodetov Slovenije, sem bil 17. oktobra 2006, ko sem prejel pismo Protokola Republike Slovenije, vznemirjen. Lično pismo z zlatim grbom Republike Slovenije in s podpisom gospe Ksenije Benedetti, šefinje protokola, seveda ne pride vsak dan.

Sliki 1 in 2: Pogled na Veliko sprejemno dvorano Predsedniške palače pred podelitvijo odlikovanj.

Berem pismo – medalja za zasluge, predsednik države. Obvestilo o ukazu, s katerim je bila odlikovana Zveza geodetov Slovenije. Priznanje, podeljeno 13. oktobra 2006, ob 55-letnici delovanja Zveze geodetov Slovenije in 50. obletnici izhajanja Geodetskega vestnika.

Svečana podelitev se je odvijala v Predsedniški palači, 25. oktobra 2006 ob 16. uri. Dogodka se je udeležila le peščica geodetov, povabljenih častnih gostov, saj ima vsak odlikovanec pravico do omejenega števila udeležencev slovesnosti. Poleg mene še glavni in odgovorni urednik Geodetskega vestnika in predstojnik Oddelka za geodezijo na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo, dr. Anton Prosen, tehnični urednik Geodetskega vestnika, dr. Aleš Breznikar, generalni direktor Geodetske uprave Republike Slovenije, Aleš Seliškar, predstavnik predlagatelja – Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, prodekan dr. Dušan Petrovič, predsednik Matične sekcije geodetov pri Inženirski zbornici Slovenije, Matjaž Grilc, predstavnik Geodetskega interesnega združenja geodetskih izvajalcev, Dominik Bovha, ter predsednica komisije za priznanja pri Zvezi geodetov Slovenije, Majda Lončar.

Ob vstopu v Predsedniško palačo te prevzame ponos in samozavest, ker veš, po kaj si prišel, pa tudi rahla negotovost – kako se odvija protokol in kako poteka podelitev, kam se je treba postaviti itn.

A odločnost, profesionalnost in prijaznost tistih, ki te usmerijo po lepo urejenih stopniščih v notranjosti Predsedniške palače, ne dajo mesta negotovosti. Stopiš v Veliko dvorano in se ti zdi, da jo poznaš. Seveda, videl si jo že, večkrat, prek televizijskega ekrana.

Sprejme me predstavnik protokola, me usmeri na stran, k ostalim nagrajencem. Stopimo drug ob drugem v vrsto ob robu dragocene preproge, ki pokriva tla v Veliki dvorani Predsedniške palače. Predstavnik protokola pristopi k prevzemnikom priznanj in razloži, kako poteka podelitev, kje bo stal predsednik, kdaj mu je treba pristopiti. Prosi, naj se ne pomešamo med gosti, naj počakamo prav tam.

Slika 3: Medalja za zasluge.

Slika 4: Predsednik RS dr. Janez Drnovšek izroča odlikovanje predsedniku ZRS Juriju Režku.

V drugem delu dvorane se zbirajo povabljeni. Sproščeno se pogovarjajo, vendar je v vsakem pričakovanje.

Po kratkem času prihiti skozi vhod dekle, predstavnica protokola, takoj za njo pa vstopi dr. Janez Drnovšek. Zbrano in s spoštovanjem vsem prikima, pozdravi vse prisotne in se postavi k zastavam Republike Slovenije in Evropske unije. Ob strani stoji pult s priznanji. Nekatera so zlata, druga srebrna. Eno je modro. Naše.

Glas prek ozvočenja prične z napovedjo. Podelijo se priznanja prvemu, drugemu, tretjemu nagrajencu. Vsakemu se predsednik prijazno nasmehne, izreče čestitke in izroči priznanje. Vzdušje je tako, da ne dopušča negotovosti ali živčnosti.

Ko dr. Drnovšek prične z nagovorom o Zvezi geodetov Slovenije, se mu počasi približam in počakam trenutek, da dokonča z napovednikom. Potem odločno stopim do njega, rokujeva se, dr. Drnovšek preda priznanje in medaljo. Izreče čestitke, jaz pa se seveda zahvalim.

Po vročitvi odlikovanj se predsednik obrne proti prisotnim in vse nagovori. Od govora si zapomnim naslednje besede predsednika, ker še posebej veljajo za Zvezo geodetov Slovenije:

»Niste delali zase, delali ste za druge, za državo, za vse naše državljanke in državljane. Prepričan sem, da današnja odlikovanja prihajajo v prave roke, čeprav je težko zagotoviti popolno pravičnost pri dodeljevanju takšnih odlikovanj, ampak danes imam pri tem dober občutek.«

Slika 5: Skupinska slika odlikovancev s predsednikom dr. Janezom Drnovškom.

Predstavniki nagrajencev, prvonagrajeni tega dne, Janko Smole (na spodnji sliki zadnji na desni), stopi k dr. Drnovšku in se mu v imenu vseh nagrajencev zahvali z daljšim govorom.

Slike 6, 7, 8, 9: Geodetski del udeležencev na podelitvi.

Potem dr. Drnovšek stopi med prevzemnike priznanj. Naredimo še skupinsko sliko. S tem se formalni del prireditve konča.

Vsi prisotni se med seboj pomešamo, stopimo skupaj po skupinah in prične se sproščen pogovor. Natakariji nas postrežejo s šampanjcem in prigrizkom. Še sami se nekajkrat slikamo, v življenju namreč nimaš velikokrat priložnosti, biti gost v Predsedniški palači.

Imel sem to čast in ponosen sem, da sem prevzel priznanje. Izražam zahvalo vsem geodetkam in geodetom, ki so v preteklosti zavzeto, prizadevno in s spoštovanjem do stroke utirali pot slovenski geodeziji. Zavezuje nas k strokovnosti in odgovornosti do dela in stroke. Priznanje naj vzbudi ponos tudi pri študentkah in študentih, ki imajo nov gradnik pri oblikovanju svojih osebnosti in lika geodeta kot odgovornega in spoštovanega strokovnjaka.

Jurij Režek, univ. dipl. inž. geod.
predsednik ZGS

PLANINSKI POHOD NA NAJVIŠJI VRH OTOKA RAB – KAMENJAK

(14.–15. OKTOBER 2006)

Janez Dotti

Ljubljansko geodetsko društvo je pripravilo že tretji planinski pohod na enega izmed jadranskih otokov: na otok Rab. Udeleženci izleta smo se dobili že navsezgodaj zjutraj na našem standardnem zbirališču ob Dolgem mostu.

Odpeljali smo se proti Reki in naprej proti Jablancu, vendar smo hitro ugotovili, da bomo prepoznali za trajekt ob 9. uri, zato smo med potjo naredili postanek pri 45. vzporedniku v Senju in si ogledali tamkajšnje obeležje. Ker je bilo še dovolj časa in najbolj zagnani kopalci še niso izkazali želje po kopanju, smo se odpravili še na ogled trdnjave Nehaj, ki kraljuje na hribu nad mestom Senj in je nastala v času turških vpadov na ta ozemlja. Prvotni načrt zgolj zunanega ogleda se je kar naenkrat spremenil, saj so se vrata v trdnjavo čudežno odprla zunaj uradnih ur ogleda, tako da smo se lahko povzpeli nanjo in si ogledali razstavo o zgodovini, orožju in narodnih nošah tistega konca. Z vrha trdnjave je bil izredno lep pogled na mesto Senj in ostanke nekdanjega obzidja.

Ker nas je čas priganjal, smo morali pohiteti proti našemu naslednjemu cilju Jablancu, kjer smo se vkrcali na trajekt in po krajši vožnji prispeli na otok Rab.

Zapeljali smo se do mesta Rab, kjer smo začeli s planinskim pohodom na najvišji vrh otoka, to je vrh Straža v pogorju Kamenjak. V prvem delu je pot lepo tlakovana, sledi del poti po asfaltni cesti, nato pa prava planinska pot skozi gozdček in med ograjenimi pašniki do vrha, kamor smo prispeli po uri in pol hoje. Pot je vseskozi lepo označena z novimi markacijami. Na vrhu, ki meri 408 metrov nadmorske višine, se nahaja televizijski oddajnik in z vrha je zelo lep razgled prek rabskega preliva na pogorje Velebita. Po krajšem uživanju na prijetnem soncu smo se po isti poti vrnili v dolino, kjer smo se zbrali v prijetnem lokalu ob vrčku piva.

Naš izlet smo nadaljevali z vožnjo do spominskega parka bivšega taborišča iz druge svetovne vojne. V tem nekdanjem taborišču so bili v času italijanske okupacije predvsem Slovenci. Največ jih je umrlo v hudi zimi 1942–1943 predvsem zaradi poplave morja. Po ogledu smo se odpravili še do bližnjega samostana Sv. Evfemije, kjer smo si ogledali eno najstarejših knjig in kovancev s tega območja in slikarsko razstavo.

Nato smo se odpravili proti svojemu hotelu v središču mesta Rab. Po večerji smo se skoraj vsi udeleženci potepali po ozkih mestnih uličicah mesta, najbolj vneti pa so izkoristili čas tudi za večerno kopanje.

Naslednji dan je sledil ogled mesta Rab in njegovih znamenitosti z mestnim obzidjem, cerkvami, starimi uličicami in z znamenitim mestnim parkom Komrčar s konca 90. let 19. stoletja.

Po ogledu mesta Rab je sledil še obisk domačega turizma v največjem vinogradu na otoku, ki pa je za naše razmere majhen. Vendar je bila njihova postrežba z morsko hrano in domačimi sadeži nad vsemi pričakovanji, tako da smo se zelo težko ločili od okusne hrane in prijetne kapljice.

Sledila je vožnja do trajekta in povratek po jadranski magistrali proti domu, z vmesnimi postanki za kopanje, kar je omogočilo prelepo poletno jesensko vreme. Za zaključek našega potovanja smo se ustavili v gostilni Ravbar nad Planino in po večerji nadaljevali pot proti domu.

To je bil že naš tretji pohod po transversali jadranskih otokov in naslednje leto se znova dobimo na pohodu na enega izmed južnodalmatinskih otokov.

Slika 1: 45. vzporednik v Senju (foto: Igor Cergolj).

Slika 2: Trdnjava Nehaj na hribu nad mestom Senj (foto: Miha Muck).

Slika 3: Vrh Straža (408 m) v pogorju Kamenjak (foto: Igor Cergolj).

Slika 4: Sprehod po spominskem parku bivšega taborišča iz druge svetovne vojne na otoku Rab

Slika 5: Vsi na vrhu (foto: Igor Cergolj).

Slika 6: Utrinek iz mesta Rab (foto: Miha Muck).

Slika 7: Dobrota otoka Rab (foto: Miha Muck).

Slika 8: Pokušina domačih dobrot (foto: Igor Cergolj).

Slika 9: Po osvežilnem kopanju pred povratkom v Ljubljano na plaži 45. vzporednika (foto: Miha Muck).

Janez Dotti, univ. dipl. inž. geod.
Ljubljansko geodetsko društvo

Fotografije: Miha Muck in Janez Cergolj

DRUŠTVO GEODETOV GORENJSKE, Slovenski trg 1, 4000 Kranj

2. KOŠARKARSKI TURNIR GEODETOV SLOVENIJE, RADOVLJICA 2006

Lojze Ravnihar

V soboto, 25. novembra, se je zopet pisala zgodovina. Na osnovno šolo Anton Tomaž Linhart v Radovljici so se ob določeni uri (8.00–9.30) zgrinjale košarkarske ekipe iz vse Slovenije. Sodniška piščal se je oglasila točno ob 9.00 v obeh telovadnicah. Pričel se je 2. košarkarski turnir v Radovljici.

Ekipe so bile razdeljene v dve skupini. V skupini A (velika dvorana) so nastopile naslednje ekipe: Geograd, Študenti, CGD, LGD, Geoteam, in odigrale deset tekem (4 x 4 minute), v skupini B (mala dvorana): IGEA, DGG, DGD, SVS (4 x 7 minut), pa se je odigralo šest tekem.

Prisotnih je bilo devet ekip, skupaj 81 geodetov. Igralo se je po sistemu vsak z vsakim: zmagovalec iz centralne telovadnice z drugo uvrščenim iz druge telovadnice in obratno. Finale pa sta igrala zmagovalca za 1. in 2. mesto, poraženca pa za 3. in 4. mesto. Igralo se je po pravilih KZS s štirimi sodniki in zapisniško klopjo. Vsi podatki – rezultati so se sproti zapisovali v računalnik in objavljali, po končanem turnirju pa so ob podelitvi pokalov vse ekipe dobile mapo z vsemi rezultati o njihovem nastopu.

Pohvala gre tudi študentom, ki so se odzvali vabilu in popestrili naše delovanje, predvsem pa pomladili naša druženja. Dobrodošli.

Napeti boji, zagrizenost, nesebičnost in velika mera »fair playja« so bili stalnica vseh tekem, kar so nam priznali tudi sodniki, ki imajo s takimi turnirji veliko izkušenj. Po končanem tekmovanju smo odšli v gostilno Kašar v Žirovnici, kjer je bilo pozno kosilo in kjer so resnično dobro poskrbeli za že izstradane želodce in žejna grla.

Ob dobrem razpoloženju se je pristopilo k razglasitvi rezultatov. Od devetega do četrtega mesta so ekipe dobile mape z vsemi rezultati in sodniškimi zapisniki, za prva tri mesta pa še pokale. Priznanja sta podelila predsednik društva Lojze Ravnihar in Jože Cvenkelj.

Pokale za prva tri mesta je podelil predsednik ZGS Jurij Režek, največji pokal pa je bil podeljen za »fair play«, ki ga je dobila ekipa Geoteam (Primorska). Za ta pokal so glasovale vse ekipe (po en glas) in sodniška klop.

Ob tej priliki bi se vsem sodelujočim ekipam zahvalil za njihovo udeležbo na turnirju in za vse pohvale, ki ste nam jih izrekli. Vse ekipe so zagotovile, da se zopet srečamo drugo leto, na 3. turnirju v košarki.

Dopis predsednika ZGS

Spoštovani predsednik Društva gorenjskih geodetov, Lojze Ravnihar,

spoštovani predsedniki ostalih društev geodetov!

Moram vam sporočiti svoje navdušenje nad organizacijo in udeležbo na drugem košarkaškem turnirju geodetov, 25. novembra v Radovljici. Odlična organizacija, sprejem udeležencev, izvedba tekmovanja, podelitve pokalov, večerno druženje, prek 100 udeležencev iz vse Slovenije.

Hvala kolegu Lojzetu za vse, kar si sam in tudi tvoji kolegi, vložil v turnir, ostalim pa hvala, da ste se v tolikšnem številu odzvali. Dogodek me prepričuje v to, da geodeti vendarle potrebujemo taka druženja in si želim tudi naslednjega, tretjega turnirja.

Jurij Režek

Slika 1: zmagovalci SVS (foto: Lojze Ravnihar).

Slika 2: Organizatorji DGG (foto: Srečnik).

Slika 3: borba pod košem (foto: Lojze Ravnihar).

Na snidenje prihodnje leto. Športni pozdrav!

Lojze Ravnihar
Predsednik DGG

IN MEMORIAM

MIROSLAV PETERCA (1926-2006)

V pričakovanju pomladi, 14. marca 2006, je v svojem osemdesetem letu umrl borec 14. divizije, general in profesor dr. Miroslav Peterca. Njegov vojaški državni pogreb je bil 17. marca na viškem pokopališču v Ljubljani. Vič in njegova Pokljukarjeva ulica sta bila njegov rojstni kraj, od tam je šel s svojimi brati v partizane in v mislih se je velikokrat vračal v svoj kraj in tedanje razmere v okupirani Ljubljani.

Tudi slovenski geodeti smo bili na poslovitvi. Žalostni smo bili in hudo nam je ob Milanovem odhodu. Da, tudi Milan je bil, vsaj za nekatere od nas. Sodelovali smo zelo dolgo, strokovno in raziskovalno in večinoma zelo uspešno, postali smo dobri sodelavci in prijatelji.

Danes, ko se med zaslužne za osamosvojitve poleg borcev iz NOB uvršča precej drugih zaslužnih posameznikov in veteranov, je treba vedeti, da so naši – sedaj že veterani in njihovi poveljniki v času osamosvojitve že razpolagali z odličnimi, dovolj podrobnimi topografskimi kartami, ki smo jih sicer za nekoliko drugačen – rekli smo mu civilni namen – pridobili iz tedanjega Vojaškega geografskega inštituta. In kdo je pomagal in to sploh omogočil? To je bil prav naš prijatelj generalmajor in doktor kartografije ter načelnik te vojaške strokovne geografske ustanove, Miroslav Peterca.

Po končani drugi vojni je ostal v armadi. Hotel je biti pilot, a ni šlo, potem se je kot aktivni častnik šolal ob drugem vojaškem delu in v letu 1948 je končal geodetsko vojaško šolo, v letu 1959 še višjo geodetsko vojaško akademijo. Leta 1963 je diplomiral na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo v Beogradu in 1974 doktoriral iz kartografije na Geodetski fakulteti v Zagrebu. Vseskozi je pisal in objavljaj strokovne razprave – znanih je okrog 40 njegovih prispevkov. Imenovan je bil za generalmajorja in postal načelnik vojaške kartografske ustanove v Beogradu. Tako je

nadaljeval tradicijo prvega Slovenca – generala Marčiča, ki je bil na to mesto imenovan še med drugo vojno.

Vojaški geografski inštitut je bil strokovno na višini in skoraj edini med podobnimi vojaškimi ustanovami na svetu, ki so konec 80. let imele popolno kartografsko podporo za svoje državne in obrambne potrebe. Šlo je za izvirne karte meril 1 : 25 000, 1 : 50 000 in še za druga manjša merila. Na to dejstvo je bil Milan izredno ponosen, čeprav je vedel, da je vsaj topografska karta merila 1 : 25 000 predraga za tedanjo Jugoslavijo in da jo bo težko vzdrževati. Poleg topografije je veliko delal na toponimih in tudi v OZN zagovarjal načelo o izvornosti toponimskega zapisa. Citat iz njegovega nastopa na konferenci OZN: »Pravica naroda in narodnosti je, da vsak geografski objekt zapiše v svojem jeziku«. Danes je to vsem jasno in se uporablja; ko se je Milan zavzemal za to, pa še ni bilo tako.

Vojaški geografski inštitut je bil vojaška ustanova, ki naj bi v tedanjih časih pretirane zaupnosti skrbela za kartografsko opremo vojske in ščitila vojaško kartografijo pred tedaj »nevarno civilno rabo«. Vsaj v določenem delu je bila ekipa sodelavcev v strokovni dilemi in v to pretirano zaščito je zelo dvomil tudi Milan Peterca. In širil je polje »odprtosti« prav v sodelovanju z slovenskimi uporabniki kart. Odlični strokovnjaki v tej ustanovi so bili slabo uporabljeni, omejeno so lahko poročali in objavljali, prav tako so bili preveč zaščiteni njihovi izdelki. Milan je na več pogovorih opomnil na strokovne in politične dileme in svoj osebni strokovni odnos. In pomagal je s strokovnimi nasveti in s konkretnimi posredovanji.

Zavedal se je, da so bili predpisi ob razvoju satelitskih slikanj že takrat, v osemdesetih letih, odveč, in skupaj smo našli pota za pridobitev kart za civilne potrebe za Slovenijo, takrat za prostorsko urejanje in planiranje. Zavedal se je, da bo Sloveniji sledila še kakšna druga republika, in sledile so, pomagal je tudi njim. Ti zgodnji začetki sodelovanja z vojaško kartografsko ustanovo in nadaljevanja so bila uspešna, saj je na tej podlagi nastalo kar nekaj planinskih in drugih kart, in še vedno so – tudi naša nova kartografija je ohranila veliko vsebinskih in tehničnih ter drugih osnov tedanje VGI-jeve topografske karte. Milan je sodeloval pri naših nalogah z osnovami matematične in teoretične kartografije, pri projekcijah, pri še kontroliranem slikanju iz zraka, pri razvoju informatike v kartografiji in drugače. Vzporedno se je vključeval še v naše slovenske raziskovalne napore. Njegov bibliografski opus je pomemben ne samo količinsko, marveč predvsem glede tem, ki jih je opisoval in se jih drzno loteval in včasih branil stroko pred nepotrebnimi strokovnimi bližnjicami.

Mogoče je danes odveč govoriti o tem, vendar je vseeno pomembno, saj smo v našem poosamosvojitvenem zanosu prevečkrat pozabili na Milanov delež pri pridobivanju kartografskih osnov in tudi njegovih tveganj v tistem času. Ko pogledam novo, sedaj vojaško in za NATO prilagojeno karto, pomislim na podloge, ki jih je omogočil tudi Milan.

Dogodki v letu 1990 so vplivali na naslednji velik korak v njegovem življenju. Na razgovorih ob vretju in napovedanih spremembah v prejšnji državi je bil zaskrbljen, vedel pa je, kako se odločiti. Poziv slovenske vlade ga je našel pripravljenega. Vrnitev v Ljubljano med prijatelje in borce njegove 14. divizije ter med nas ni bila lahka, posebej ne za njegovo soprogo in družino.

Ko se je znova in dokončno vrnil med nas, jim ni bilo lahko. Nekoliko smo lahko pomagali, v vsem pa ne. Veseli smo, ker je še vedno strokovno deloval, prevzel predavanja iz matematične kartografije na FGG in napisal odličen učbenik v slovenskem jeziku. In ostali smo prijatelji še naprej.

Spomnimo se lepih poletnih srečanj v Retečah nad Soro ob čudovitem pogledu na Polhograjske dolomite in obujanja spominov. Vsem nam je bilo jasno, da se pričakovani usodi in koncu ne bomo izognili. Vendar je bilo težko, ko so nam odhajali prijatelji, in žalostna slutnja je bila v nas, ko je Milan pred časom povedal, da se ne počuti dobro in da zaenkrat ne bo prišel med nas. In tudi zadnji petek je bil vesel povabila, a se je opravičil. Nismo vedeli, da bo naslednji telefonski klic tako težak in grenak in tako dokončen.

Tudi osebno sem imel veliko priložnosti sodelovati s pokojnikom, pomagal je pri raziskovalnih nalogah še v Beogradu, včasih je ljubeznivo in potrpežljivo delil tudi očetovske nasvete, zlasti pa vseskozi utemeljeval pomen izvornih kartografskih projekcij in geografskih koordinat. Tako kot drugi sem hvaležen za vse, kar je povedal, kar smo si lahko povedali, in posebej hvaležen za njegov mir in potrpežljivost pri sodelovanju. O njegovih borčevskih in vojaških časih so zapisali ali bodo še zapisali drugi, slovenska geodezija – služba in stroka, pa sta mu za vse storjeno hvaležni in še precej časa bodo mnogi kartografski izdelki spominjali nanj.

Tomaž Banovec, univ. dipl. inž. geod.

POROČILO ŠTUDENTSKE ORGANIZACIJE GEODETSKEGA ODDELKA

BRUCOVANJE, DECEMBER 1949

O ZGRADBI GEODETSKEGA ODDELKA – AŠKERČEVA ULICA

Strojnikom – sosedom in rudarjem
zgradili so palačo kakor Panteon –
med njimi pa počiva čist ' majhen,
ubogi revež, geodetski paviljon.

Nekdaj imeli geodeti svoj so urnik –
kako ga ne bi – ima ga pač vsak kurnik,
da petelin in kokoši vejo,
kdaj jim iti je na sejo.

A neko jutro z vrati – hišnik strah ropoče:
čuj – Dvoršak stoka in prebridko joče.
Geodetski urnik? Kam si izginil?
Saj predavanja boš vsa ukinil.

Tam na levi v sobi z instrumenti
dičijo se čudni ornamenti,
poleg salame, sira, svinjskih prat
počuti nivelir se kakor rodni brat.

Ko je astronomski svet oznanil mrk,
zbor geodetov sklene mu v brk:
na dvorišču v kot postavimo barako
za premog, les in drugo šaro tako.

Študentje so resno k delu pristopili
in ga v planskem času izvršili.
Ko pa premog bil je pripeljan,
pred barako ostal je razmetan.

Kaj zdaj? O tem rešuje modri svet.
Počakajmo njegovo modro odločitev,
medtem študentje najdejo rešitev: najbolje bo
prestaviti barako in nuditi premoğu varno kapo.

Kaj pa vzgojiteljjev zadeva,
o tem je, veste, dolga – dolga mleva.
Del slišali bomo ob koncu poezij,
a drugo, ko zasije jutra sij.

O ŠTUDENTIH

Še prej pa o študentih – uboga revna bitja –
vrag ve, kaj predstojnik naš poreče,
če vedel bi, da prvi, drugi letnik radi kritja
programe kar povprek na »šajbo« meče.

Fotogrametrija je sicer priljubljen uk,
a četrti letnik ji je kos kot samouk.
Ko ob devetih profesor nameri svoj vizir,
v razredu strumnih geodetov ni nikjer.

Stare bajte so si Štajersko ogledali,
mejnike na hitro tam odrajtali.
Raje vina se nažlampali,
za diplomo se pripravili.

Poglejmo še po »kvartirjih« naših praks:
prva na Viči ob slabi piči,
potem v Prekmurju, Ptuj in na Pšati,
povsod sanjali smo o boljši plati.

O PROFESORJIH

Še predno izpolnim obljubo dano,
da pridem na profesorjev oznano,
naj vam zaupam na uho,
pod pogojem, da dalje res ne bode šlo.

Kulturno-geodetski oddelek imenoval se je nekoč
– a zdaj – hiti, beži v cirkus Sluga vroč,
da Oto kulturne karte festivala
prodajal je kleče na dnu tramvaja.

Je res, da šel je v cirkus osemkrat,
in to ni bil edini škrat,
saj Šlebinger dokazal je – za karte te boritev
je častna stvar – ker cirkus je kulturna pridobitev.

Sinus, to vam je krivulja lepa,
če vam znanje preveč ne šepa.
A vendar našel se je pedagog,
nikoli on ni bil prestrog.

Je Čuček šel na roko brucem vsem,
jim objasnil je kot daljni sen,
da to pač ni nikaka zver,
ki bruca strašila bi zmer',

da to navaden je odnos,
ki bruc mu mora biti kos,
če hotel zvoziti bo vratca vsa
in se plasirati v letnik dva.

Kaj to med zvezdami miglja?
Programi v roku – venomer čeblja.
Črnivec naš je astronom,
brez programov sledi polom.

Asistent naš Vazzaz tega je mišljenja,
da naj geodet se nikdar ne uspava,
zato celo predavanja nam svoja
vse višje – višje vedno izravnava.

Čuj, korake težke – ki done kot v rovu.
Odpro se duri. Smo mar na lovu?
Študent pomisli, že od same sreče,
Novak le živijo – zdravo – živijo – reče.

Stopnice v klet te povedo navzdol,
v kralja Hada mračnega kraljestvo,
kjer fotograf vseh Ljubljančank, pač idol,
po dolgem je iskanju našel pravo mesto.

Ob koncu radi bi se ne zamerili,
če komu previsoko ceno smo odmerili.
Če pa kdo ni bil zadet – naj, kot navadno,
sam se javi. Objavili ga bomo pač naknadno.

Sedaj pa dvignimo čaše vsi veseli,
da dolgo bi še geodeti tu živeli.
Geodetska slava naj pa še naprej živi,
prerojena v zarji naših novih dni!

Ljubljana 3. 12. 1949

Milan Naprudnik, študent 4. letnika

VČASIH ŽE VSE JE!

Olga Kolenc

Včasih že vse JE!
Kot trenutek,
ko z neustavljivim hrepenenjem
poletijo jate ptic
čez utrujena polja.

Včasih že vse JE
in neopredeljiva skrivnost
je v veličini tega trenutka.
Ti misliš name
in jaz mislim nate.
Lepe misli
tako kot jate ptic
vedno najdejo pot pod napušč,
kjer si spletajo gnezda.

Včasih že vse JE.
Ko zarežejo krila v praznino,
duša, razpeta med nebom in zemljo,
pôje
in takrat, takrat že vse JE!